

Parlant amb Josep Figueres

Breu historial - Com es poden fer bones carreres - Ço que farà

Estant ja al llindar de la XIV Volta Ciclista a Catalunya, magna prova de la deportivitat catalana, hem cregut tenir el deure d'informar intensament a nostres lectors. Per això hem pres aquestes declaracions de Josep Figueres, el «routier» que per sisena vegada pendrà la sortida en aquesta prova.

—Un xic d'historial—li demanem—algunes proves importants a les que hagi pres part?

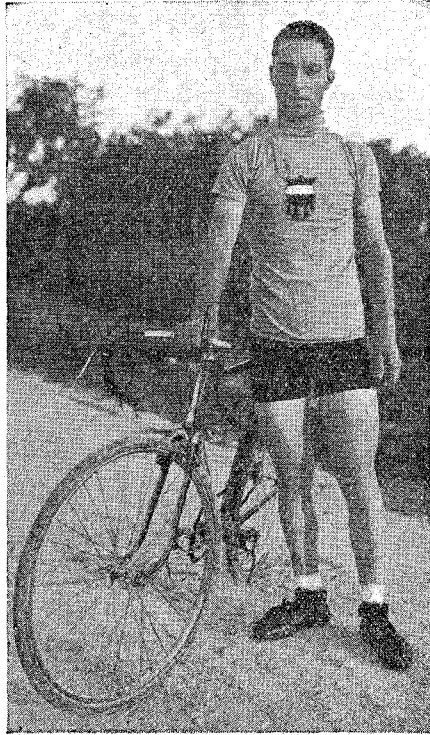
I aquell home que no sent menys preu per a parlar ni amb un infant impertinent ens diu amb sencillesa.

—Verdaderament jo no he pres inventari de la meua vida ciclista, emperò recordo

que vareig començar a pendre part a unes carreres infantils allà al 24 o 25 les quals vaig guanyar. Després temps més tart en època de neofit, vareig fer varis primers entre corredors de categoria, recordo les del Morell, de Rodonyà, Sant Martí de Maldà etc. i vaig allistar-me per a sortir a la Volta a Catalunya a 1927, però nna caiguda a la 2.ª etapa va ferme abandonar quant feia el 1.er de neofits.

L'any 1928, fou el de més esplendor per a mi, doncs a la Volta d'aquell any tot essent «tercera» vaig fer el 1.er de «terceres» el 1.er de «segones» i el 5.ºnt de la classificació general.

Al mateix any, a la carrera

El corredor valenc Josep Figueres

internacional Toulouse-Barcelona, vaig clasificar me 2.ºn dels nacionals i 12 de la general.

A l'any 29, després de trencar-se'm la forquilla al coll de Toses, vaig clasificar-me 7.º de la Volta. I a la Toulouse-Carcassonne, 1.er dels nacionals.

A l'any 1930 quan feia el 4.ºrt lloc vaig abandonar la Volta per trencar se la màquina i a l'any passat a la tercera etapa s'hem trencà la forquilla, i allí vaig tindre que esperar una hora i mitja a la carretera, esperant que passés el cotxe dels accessoris. També vaig abandonar.

I enguany... —el ciclista atura un moment la parla com si volgués descriure un interrogant—enguany? veurem.

—Que es ço que creus essencial per a fer bones carreres?

—Dos són els factors principals per a fer bones carreres: Força i un bon entrenador. Un

corredor mitjà amb un bon entrenador, sempre farà més que un de bo sense entrenador.

A l'estranger per exemple, quantes curses han guanyat els entrenadors...? ell es cuida de l'ensenyament ciclista, la tècnica del ciclisme—cosa quasi desconeguda a Espanya—ell cuida dels menjars convenients, dels masatges, ell dona l'esperit que de vegades falta als corredors.

Els corredors a voltes en el transcurs de una cursa som pitjor que els infan's incomprendibles... plorem, la més petita cosa ens faria abandonar i allavors es quan ell, l'entrenador té la seva missió.

Mantes vegades l'entrenador en veure defallit al seu protegit, per mitjà de drogues i de begudes li torna les forces i fa que guanyi la cursa, obrant innoblement.

I durant una cursa de tants dies i en llocs tant desconeguts... A la sortida sense nin-

gú que et doni una paraula de despedida, després quilòmetres de pols, de gent desconeguda, en arribar a un control d'avituallament, baixa de la màquina, carregat canviant els pots i torna a marxar. Els qui tenen entrenador ja hi troben qui els carrega sense baixar els dona una empena i endavant.

A l'arribada, escenes que emocionen, l'entrenador saltant de joia, abraça al corredor, li pren l'equipatge, li neteja la màquina i no el deix un sol moment.

El que va sol, sols sent aquells aplaudiments que es fan per no perdre una costum, o quelcom així. Després prente les maletes, apanyat sol, i entre aquelles persones que no coneixes.

—Portes bon entrenament aquest any?

—Bastant, he portat una vida regulada, dormir d'hora, aixecar-me a les sis i fer diariament 40, 50 quilòmetres. Aixó últim durant dos mesos. Ara de dilluns que descanso per tal de començar la Volta en bon estat.

—Tot aixó deu costar un sacrifici.

—Si, aquí a Espanya no es pot viure exclusivament del ciclisme i hom deu ocupar-se d'altres coses, que destorben considerablement els entrenaments i que necessita el ciclista. D'aquí vé que el que no té un veritable amor a l'esport, no pot fer res de regular, ja que pecuàriament no hi ha res a fer.

—Tens esperances enguany?

—Referent a la meua actuació no sóc ni optimista ni pessimista, jo faré ço que podré i si la desgracia no hem perseguix crec fer un bon paper... però ja veuràs per no equivocar-me ja t'ho diré després de la cursa.

I fent me una rialla per aquestes darreres paraules, donem per finida la conversa.

I demà Figueres sortirà de Barcelona envers aquesta meta que tant costa d'arribar-hi: Barcelona. Vuit dies de sol, pols, pluja, vent, però ell com els demés corredors desafien, s'imposen a les inclemencies de la temperatura.

Ell es aquell home que malgrat les opinions surt tot sol, enemic de les drogues i trampes ciclistes, no confia sinó amb el seu noble esforç.

I demà sortirà junt amb aquella caravana d'homes que tomven tot Catalunya seguint quilòmetres, quilòmetres i quilòmetres...

JOSEP M.ª FABREGAS C.

De la cursa de Vallmoll

Srs. Organitzadors:

Llegida la vostra rèplica, em plau contestar-vos que no em satisfà, ans al contrari, reafirmo totes les meves manifestacions i si vosaltres no n'esteu convençuts —que jo crec que ja sabeu la veritat de les mateixes— vos donaré proves de tots els ets i vos faré sortir a vosaltres mateixos com a testimonis.

No obstant, mogut per la noblesa, rectifico el de haver arribat en pilot, puix que per una informalitat vostra no vaig poguer ésser allí al arribar els primers.

I ara prou; no té tanta importància ni la cursa ni el cas. Aquestes són les últimes ratlles que escric referent a aquesta ja ridícula cursa. No obstant, si voleu, personalment us donaré totes les proves que vulgueu.

Per acabar, deixeu que us aconselli que abans de faltar a la veritat, com diuen els que han llegit la rèplica, us destapeu els ulls a la realitat i no us feu víctimes del vostre amor propi, que a nosaltres no ens mou cap interès per dir que fou un èxit si fou deplorable, ni que fou deplorable si fou un èxit. La realitat.

Sincerament

J. M.ª FABREGAS

A la cursa de neofits celebrada diumenge passat a l'Arbós, en J. M.ª Sans es classificà en el grup ex-quo del 3 al 11.

En el II Campionat de la Conca de Barberà, anunciat la setmana passada pel dia 8 del corrent mes, s'ens assegura que hi pendran part entre altres els valencs Sans, Costes, Arasme i Grau.

Aquesta cursa passarà per nostra ciutat vora tres quarts de deu, venint de Fonscaldes i en direcció a Vallmoll.

En Josep Figueres, portarà el dorçal n.º 37, en la present Volta a Catalunya i en Joan Mateu «Barrambam» el n.º 1.

Al domicili particular del delegat del Comité Exectiu de la Volta a Catalunya, en Josep M.ª Fabregas, s'hi troben en venda els tikets de cooperació a la Volta i els luxosos programes oficials, que es ven tot junt al preu de 1 pesseta.

Dimarts, amb motiu de la 3.ª etapa de la Volta, Tortosa-Cervera, els «routiers» passaran per nostra ciutat a tres quarts de dotze. Vindran per

la carretera d'Alcover i es dirigiran a Fonscaldes.

Amb aquest motiu seran molts els aficionats que es dirigiran al Coll de Lilla per veure escalar aquesta famosa muntanya.

Dins nostra ciutat hi haurà nombrosos pasquins-guies i un ben montat servei de controlatge per tal d'evitar accidents.

LA NOSTRA COMARCA

LA RIBA

La setmana passada un obrer de la padrera que hi ha entre aquí i Picamoixons tingué la desgracia de caure d'una alçada d'uns dotze metres, produint-se ferides de bastanta importància. Fou curat a la farmacia del poble i després portat amb les disposicions degudes a l'Hospital de Tarragona.

Per acord de l'Ajuntament han estat canviat els noms dels carrers que segueixen: el de General Sanjurjo ha estat substituït pel de Prat de la Riba; el de la Font, per Pi i Margall; el de Ranyinós per Angel Guimerà i el del Pagès per 15 d'Abril. Cal felicitar als components del Consistori per l'encert que han tingut al escullir els noms esmentats.

Segons han convingut els patrons paperers amb els seus obrers cada any del 25 de Juliol al primer d'Agost inclusivament faran les vacances que disposa l'article 56 de la vigent llei de contractes de treball; cal esmentar que dits fabricants han estat els primers industrials de La Riba en concedir les vacances anyals als seus obrers.

Diumenge passat es celebrà l'acabament de les funcions de les Quaranta Hores que havien tingut lloc els últims dies de la setmana; tots els actes foren celebrats amb molta solemnitat, especialment la Missa de Comunió que celebrà el fill del poble Dr. Gomà, Bisbe de Tاراçona, que pronuncia una alligonadora plàtica.

Al mateix diumenge a la tarda i organitzat per Joventut Republicana Federal va haver-hi un míting en el que hi prenhueren part uns joves forasters Segons impresions recollides feu l'anticlericalisme el plat fort, no faltant hi per consegüent qui en nom de cultura i llibertat proclamà la necessitat d'enderrocar campanars i amb les seves pedres aixecar escolles i.... seguint amb fraselogia per l'estil.

G.

C
O
B
R
A
M
E
N
T
S
D
E
R
E
C
E
R
D
E
R
E
S
D
E
R
E
C
E
R
E
S
D
E
R
E
C
E
R
E
S

Joan Olivé Cardellà
Escribania, 9, 2.º
Telèfon, 61
VALLS